

15 Decembrie

Duminica a XXVIII-a după Cincizecime. A Sfinților Strămoși. Pilda invitaților la cină. Sfântul sfințit martir Eleuterie.

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, într-o Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineasă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-adevărul Tău,
auzi-mă, într-adevărul Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, într-o dreptate Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlănit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțime îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru

cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 8

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 3. **Nu** voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **Piatra**, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 8

Dintru înălțime te-ai coborât, Milostive, și îngropare ai luat de trei zile, ca să ne eliberezi pe noi din patimi; Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, Mărire Ție! *(de două ori).*

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Sfinților Strămoși, glas 2

Întru credință pe Strămoși i-ai îndreptat, prin ei logodindu-Ți mai înainte Biserica cea din păgâni; sunt lăudați întru mărire sfinții, că din sămânța lor este rodul care Te-a născut pe Tine fără de sămânță. Cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne

rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 8

Înviat-ai din morți, Viața tuturor; și Înger luminat femeilor le-a strigat: Părăsiți lacrimile, Apostolilor binevestiți, strigați laudând, că a înviat Hristos Domnul, care a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască Apostolilor Învierea, precum este scris; și degrabă alergând Petru, a stat înaintea mormântului și, văzând lumină în groapă, s-a înspăimântat, pentru că a văzut în ea giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup; și crezând, a grăit: Mărire Ție, Hristoase, Dumnezeule, că mântuiești pe toți, Mântuitorul nostru, că Tu ești raza Tatălui.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cerească, Raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că prin ea s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea păcatelor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate, celor ce se închină cu credință nașterii tale celei preasfinte.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Al doilea rând de Sedelne, glas 8

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit și îngerul piatra de pe ușă a prăvălit. Femeile Te-au văzut înviat din morți și acelea au binevestit Ucenicilor Tăi în Sion, că ai înviat, Viața

tuturor; și s-au dezlegat legăturile morții,
Doamne, mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Miresme de îngropare aducând femeile, glas
îngeresc din groapă au auzit: Părășiți lacrimile și
în locul întristării bucurie primiți; cântați grăind,
că a înviat Hristos-Domnul, Cel ce a binevoit a
mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

De tine se bucură, ceea ce ești plină de har,
toată făptura: adunarea îngerească și neamul
omenesc; ceea ce ești Biserică sfințită și rai
cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu s-a
întrupat și prunc s-a făcut, Cel ce este mai înainte
de veci, Dumnezeuul nostru. Că sânul tău scaun l-a
făcut și pântecele tău mai încăpător decât cerurile
l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce
ești plină de har, mărire ție!

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe
Domnul! Aliluia.

Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru.

Lăudați pe Domnul că este bun Domnul, cântați
numelui Lui că este bun.

Că pe Iacob și-a ales sieși Domnl,
Pe Israel spre moștenire Lui.

Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Și Dumnezeul nostru peste toți dumnezeii.

Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerile spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate
vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la
om până la dobitoc,

Trmis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon și tuturor slujitorilor lui.

Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați
tari.

Pe Sion împăratul Amoreilor și pe Og împăratul
Basanului, și toate împărățiile lui Hanaan.

Și pământul lor l-a dat moștenire, moștenire lui
Israel poporului său.

Doamne, numele tău e în veac și pomenirea Ta în
neam și neam.

Că va judeca Domnul pe poporul Său și de robii
săi se va îndura.

Idolii neamurilor, argint sunt și aur, lucruri de
mâini omenești.

Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
Urechi au și nu vor auzi, că nu este suflare în gura
lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce
nădăjduiesc într-înșii.

Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul,
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe
Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuiește în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuși a făcut luminătorii cei mari,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna și stelele spre stăpânirea nopții, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțiri,
Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a aruncat pe Faraon și puterea Lui în Marea
Roșie, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împărați mari, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Și a ucis împărați tari, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și pământul lor l-a dat moștenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Moștenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Că întru necazul nostru și-a adus aminte de noi
Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.
Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,
Mărturisiți-vă Dumnezeuului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: ***Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.***

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: ***Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.***

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

***Stih:** Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

***Stih:** Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă,

cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Tie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 8

Stând femeile purtătoare de mir înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul Cel fără de moarte Îl căutau printre cei morți; și primind de la Înger bunele vestiri de bucurie, Apostolilor au vestit, că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 8

Antifonul I

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a fi smulși, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl Îl lăudăm pe El și cu Cuvântul.

Antifonul II

Inima mea cu frica Ta să se acopere, cu gândul smerindu-se, ca, nu cumva, înălțându-se, să cadă de la Tine, cu totul Îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul, nu se va înfricoșa atunci când va judeca toate cu foc și cu pedeapsă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, tot ce este dumnezeiesc vede și mai înainte grăiește; face minuni preaînalte, pe Unul Dumnezeu în Treime cântând; că, deși este în trei străluciri, o singură stăpânire este Dumnezeirea.

Antifonul III

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, și mă curățește mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce se duce la maica sa, pământul, iarăși se va alcătui, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este cuvântarea de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă; că fără de început este Tatăl, din Care S-a născut Fiul fără de ani și Spiritul de un chip și de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul IV

Iată, acum: ce este mai bun sau ce este mai frumos decât să locuiască frații împreună? Că întru aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Cel ce împodobește crinii țarinii poruncește că de haină nu trebuie să ne îngrijim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, ca printr-o singură pricină, toate se țin prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul de o ființă, cu adevărat.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 8

Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Stih: **L**audă, suflete al meu, pe Domnul; lauda-voi pe Domnul în viața mea. *(Ps. 145, 1)*

Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 8

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Marcu, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a III-a a Învierii. Evanghelia după Marcu (16, 9-20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineăta, în ziua cea dintâi a săptămânii, Isus S-a arătat întâi Măriei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Ea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu Dânsul și care se tânguiau și plângeau. Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau pe drum, ducându-se la câmp. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toată făptura! Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor care vor crede, le vor urma minunile acestea: în numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și, chiar ceva dător de moarte de vor bea, nu-i va vătăma; peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci, Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au predicat pretutindeni, și Domnul lucra împreună cu ei și întărea cuvântul prin minunile ce urmau. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel

Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfinților Strămoși după trup ai Domnului și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 8, din Octoih.

**Canonul Sfinților Trei Tineri, din Minei,
glas 8.**

**Canonul Sfinților Strămoși, din Minei, glas
1.**

Catavasiile Nașterii Domnului, glas 1

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cum nu ne vom mira de Dumnezeirea lui Hristos cea atotputernică, de cea care din patimi izvorăște tuturor credincioșilor nepătimire și nestricăciune, iar din coasta cea sfântă țâșnește izvor de nemurire și viață veșnică din groapă.

Cât de împodobit s-a arătat acum îngerul femeilor! Căci, purtând strălucite semne ale fireștii curățenii celei fără de materie, dar cu chipul vestind strălucirea învierii, striga: A înviat Domnul!

A Născătoarei:

Lucruri minunate s-au grăit despre tine în neamurile neamurilor, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu Cuvântul în pântece, dar ai rămas curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceasta, toți te cinstim pe tine, care după Dumnezeu ești ocrotirea noastră.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Pe Cuvântul cel fără de început, Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, Care S-a arătat în chip tainic în cuptor, cu dumnezeiască cuviință să-L preamărim.

Tinerii cei de bun neam, defăimând cu tărie cuvintele tiranului celui păgân, n-au voit a se spurca cu bucatele caldeilor celor fără de lege.

Sufletește v-ați hrănit prin cuvânt, iar trupește hrănindu-vă cu mâncările care cresc singure, v-ați arătat mai frumoși la înfățișare împăratului, decât cei ce duceau viață de desfătări.

Fecioara din neamul lui David, care a odrăslit, născând pe Mântuitorul, a vindecat veninul șarpelui, cel vărsat amarnic în urechile Evei.

Canonul Sfinților Strămoși

Laudă să aducem Strămoșilor, celor ce au strălucit mai înainte de Lege și în Lege, care au slujit cu cuget drept Domnului și Stăpânului, Cel ce a strălucit din Fecioara și care acum se desfătează în lumina cea neapusă.

Să cinstim pe Adam cel dintâi, cel de mâna Ziditorului cinstit, care este strămoșul nostru al tuturor și se odihnește în locașurile cerești cu toți cei aleși.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pe Abel, cel ce a adus daruri cu suflet prea ales, care a fost primit de Dumnezeu și Domnul tuturor, pe cel ucis de mâna ucigașă de demult, l-a adus la lumină, ca pe un dumnezeiesc mucenic.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să ascultăm dumnezeieștile cuvinte, care strigă arătarea lui Hristos, că iată în peșteră Se naște din Fecioara care nu știe de bărbat, a Cărei naștere înfricoșătoare a prevestit-o steaua ce s-a arătat cunoscătorilor de stele.

Cântarea I a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă. Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L, că s-a preamărit.

Canonul Învierii Cântarea III, glas 8 Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Pe Adam cel osândit prin gustarea păcatului, mântuitoarea patimă a trupului Tău l-a îndreptat, Hristoase; că însuși Te-ai arătat nebiruit de încercarea morții, Cel ce ești fără de păcat.

Dumnezeul meu Isus a strălucit celor ce ședeau în întuneric și în umbra morții lumina învierii; și, cu Dumnezeirea Sa, legând pe cel tare, a răpit vasele lui.

A Născătoare:

Mai înaltă decât heruvimii și serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu; că tu singură ai primit pe Dumnezeu Cel neîncăput, în pântecul tău, ceea ce ești fără prihană. Pentru aceasta, pe tine toți credincioșii cu laude te ferim pururea.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Înțelegere de Dumnezeu învățată câștigând, Stăpâne, tinerii lui David au păzit cu dumnezeiască insuflare legile cele părintești.

Focul n-a ars preacuratele trupuri ale celor binecredincioși, că s-au adăpat cu postul cel hrănitor de suflet.

Laudă obștească plină de strălucire au cântat cei trei tineri, în mijlocul cuptorului, în chip minunat fiind răcoriți.

Ca să ne arăți nouă, Stăpâne, nașterea cea din trup fecioresc, ai mântuit în cuptor trupurile cele feciorești.

Canonul Sfinților Strămoși

Se laudă în lume dragostea fierbinte a lui Set față de Ziditorul; că prin viață fără prihană și cu râvnă sufletească a slujit cu adevărat pe Dumnezeu și acum la un loc cu cei vii găsindu-se, strigă: Sfânt ești, Doamne!

Enoh cel minunat a nădăjduit să cheme cu dumnezeiască înțelegere, cu gura și cu limba și cu inima, întru Spiritul, pe Dumnezeu, Stăpânul tuturor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu sfințite cântări pe Enoh să-l fericism, că bineplăcând Domnului, s-a mutat întru mărire, arătându-se mai puternic decât moartea, precum s-a scris, ca cel ce a fost adevărat slujitor al lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum vine nădejdea neamurilor din Fecioară și Betleemul deschide precum se cuvine Edenul cel încuiat, primind pe Cuvântul întrupat, cu trupul în iesle culcat.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Fiului Celui mai înainte de veci născut fără străcăciune din Tatăl, și mai pe urmă din Fecioara întrupat fără de sămânță, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești, Doamne.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoii Sfînților Strămoși, glas 2

Focul în rouă tinerilor s-a mutat, plângerea întru bucurie femeilor s-a schimbat; că îngerul a slujit amânduror minunilor; acelora adică spre odihnă, prefăcând cuptorul, iar acestora vestind Învierea cea de a treia zi; Începătorule al vieții noastre, Doamne mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Sfînților Strămoși, glas 8

Pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob, cu cântări toți săi lăudăm; pe David cel preablând, și pe Isus, și pe cei doisprezece Patriarhi, împreună și pe cei trei Tineri, care au stins para focului cu puterea Duhului, și să strigăm către dâșii: Bucurați-vă cei

ce vitejește ați defăimat înșelăciunea împăratului celui nebun, și lui Hristos vă rugați, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu ești și puterea mea, Tu, Dumnezeuul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum strig către Tine: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe mine, cel ce eram vrăjmaș, Tu m-ai iubit toarte, Tu, prin deșertare minunată, Te-ai coborât pe pământ, Milostive Mântuitorule, nelepădându-Te de defăimarea micimii mele, și, rămânând în înălțimea măririi Tale celei negrăite, m-ai preamărit pe mine, cel mai înainte lipsit de cinstire.

Cine nu se minunează acum, Stăpâne, văzând moartea nimicită prin patimă, prin Cruce stricăciunea fugărită și prin moarte iadul de bogăție golit? Aceasta este lucrarea minunată a

puterii Tale celei dumnezeiești, Cel ce Te-ai răstignit, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce ești nenuntită, tu ocrotitoarea, tu scăparea creștinilor, zid de apărare și liman; că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te mărturisesc pe tine, Curată, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Daniel cel preaînțelept, dumnezeiește luminat fiind la minte, a dezlegat cu har dumnezeiesc visurile împăraților.

Strălucește cu minuni în cuptor nevoița Tinerilor, că a robit pe tiranul spre cunoștința Ta, Atotputernice.

Organele de cântare cele cu sunet plăcut și armoniile cele plăcute ale cântării nu au amăgit pe cei viteji, și chipului celui de aur nu i s-au plecat.

Tinerii din Babilon cinstesc cu cântări pe dumnezeiescul tău Fiu, ceea ce ești cu totul lăudată, pe Care L-au cunoscut în cuptor.

Canonul Sfinților Strămoși

Laudă să aducem lui Dumnezeu, cinstind cu cântări pe Noe, cel ce a fost cu adevărat drept; că în toate, cu dumnezeieștile porunci fiind împodobit, s-a arătat bineplăcut lui Hristos, Căruia cântăm cu credință: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Văzând Dumnezeu cinstea și curăția cugetului tău celui întru totul desăvârșit, Noe, te-a arătat limpede începător al unei alte lumi, căreia i-ai păstrat sămânță din fiecare neam, în potopul cel ce se făcuse simțit, precum Însuși ți-a poruncit.

Pe Noe, cel ce bine a păzit Legea lui Dumnezeu nestricată și s-a aflat drept pe atunci în neamul lui, care în corabia de lemn cea de demult a păstrat neamul necuvântătoarelor din porunca

Atotfăcătorului, întru cântări cucernice să-l
fericim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pomenirea ta, fericite Noe, izvorăște nouă
celor ce te cinstim pe tine vinul umilinței, care
veselește totdeauna sufletele și inimile celor ce cu
curăție fericesc purtarea ta cea cinstită și viața cea
dumnezeiască.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mântuitorul nostru Se culcă acum în iesle și
cu scutece Se înfașă ca un prunc, iar magii
împărați vin de la Răsărit să-L vadă pe El și cu
daruri să I se închine cu credință, ca unui
Dumnezeu și împărat, Care S-a născut din
Preacurata.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-
înșa, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Tu Cel
lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai
întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel

fără de trup și Dumnezeu, mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Îngăduit-ai să fii îmbrăcat în veșmânt mohorât, mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, fiind batjocorit, acoperind goliciunea cea de rușine a celui întâi zidit, și să fii pironit gol pe Cruce, Hristoase, dezbrăcându-l pe Adam de îmbrăcămintea omorârii.

Înviind Tu, Hristoase, ființa mea cea căzută iarăși ai zidit-o din țărâna morții și ai făcut-o neîmbătrânitoare, arătând-o iarăși ca pe un chip împărătesc, strălucind cu lumina nestricăciunii.

A Născătoarei:

Îndrăzneală către Fiul tău având, Preacurată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne, că numai pe tine creștinii te punem înaintea ispășitoare, Milostivă, către Stăpânul.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Învățați fiind în Lege, Mântuitorule, robii Tăi, marele Daniel împreună cu cei trei Tineri, de Dumnezeu înțelepțiți, nu s-au lepădat, ci primind tărie de la Tine, Făcătorule de bine, pe tiran vitejește l-a pus pe fugă.

În chip spiritual a înțeles Daniel, Iubitorule de oameni, tainele Tale; că pe Tine Te-a văzut cu limpezimea minții șezând pe nor, ca un Fiu omenesc și ca un Judecător și Împărat al tuturor neamurilor.

Ceata voastră, Tinerilor, s-a arătat mai frumoasă decât strălucirea aurului și decât piatra de safir; că înflăcărându-vă de râvna dreptei cinstiri de Dumnezeu vă preumblați cu bucurie în cuptor și luați parte, bătând din palme, la dănțuirea lumii întregi.

Dumnezeiescul Daniel te-a zugrăvit mai înainte în chip lămurit munte, Fecioară; iar cei trei Tineri văzând văpaia răcorită, au lăudat cu dulci cântări pe Cel dumnezeiesc născut al tău, ca pe Mântuitorul, Ziditorul și Domnul.

Canonul Sfinților Strămoși

Cu dumnezeiești laude să fie cinstit Sem, cel ce a cules roadele binecuvântării părintești și s-a arătat înaintea lui Dumnezeu bineplăcut și cu cetele strămoșilor a fost numărat, și se odihnește cu bucurie, în latura celor vii.

Învrednicitu-s-a Avraam a vedea ca un prieten al lui Dumnezeu ziua Ziditorului său și s-a umplut de bucurie. Pe acesta deci, cinstindu-l cu cuget curat, toți să-l fericim, ca pe un strămoș al lui Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Văzut-ai, pe cât este cu putință omului a vedea, Treimea și pe Aceasta ai ospătat-O îndeaproape ca un prieten, preafericite Avraam. Pentru aceasta, ai luat plata găzduirii de străini, ca să fii prin credință tată a nesfârșite neamuri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel desăvârșit S-a deșertat în trup pentru noi și început primește Cel mai înainte fără de început; Cel bogat sărăcește și Cuvântul lui Dumnezeu fiind, în ieslea necuvântătoarelor Se culcă, ca un prunc, lucrând zidirea din nou celor din veac.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Dumnezeu fiind al păcii și Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte alergând, Te mărim, Iubitorule de oameni.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

Prin lemnul pomului cu tărie m-a doborât
începătorul răutății; dar Tu însuși, Hristoase, fiind
răstignit, mai cu tărie l-ai prăvălit prin Cruce,
vădindu-l pe el, iar pe cel căzut înviindu-l.

Ieșind Tu din mormânt, ai miluit Sionul,
nou făcându-l în locul celui vechi, ca un milostiv,
prin sângele Tău cel dumnezeiesc, și acum
împărățește într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoare:

Să ne curățim de păcatele cele cumplite, cu
rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce
ești fără de prihană, și să dobândim, Preacurată,
dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu,
Cel întrupat din tine în chip de negrăit.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Biruind patimile firești cu puterea
cuvântului, oblăduitori v-ați făcut peste țările
neamurilor caldeilor. Că fapta cea bună dă cinste
celor ce o dobândesc, înțelepților urmași ai lui
David.

Moarte purtătoare de viață îmbrăcând Daniel, de demult, pe balaurul cel prea rău, socotit de caldeii, păgânește, ca un dumnezeu, prin mâncare l-a ucis, iar pe preoții păgânilor i-a nimicit.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, roagă pe Judecătorul și Fiul tău, să-mi fie mie milostiv și izbăvitor din nevoi în ziua judecății, prin rugăciunile tale, Maică; că numai întru tine mi-am pus nădejdea.

Canonul Sfinților Strămoși

Închipuire lămurită a Pătimirii lui Hristos te-ai făcut, Preafericite Isaac, adus fiind a te jertfi de buna-plăcere părintească. Pentru aceasta, fericit ești și prieten de aproape al lui Dumnezeu te-ai arătat cu adevărat, locuind împreună cu toți dreptii.

Arătat-u-s-a Iacob slugă preacredincioasă Dumnezeului tuturor. Pentru aceasta, s-a luptat cu îngerul, fiind numit minte de Dumnezeu văzătoare; și dormind a văzut dumnezeiasca scară, pe care se sprijinea Dumnezeu, Cel ce S-a îmbrăcat în trup pentru a Sa bunătate.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Iosif iubind ascultarea tatălui său a fost aruncat în groapă și vândut, spre închipuirea lui Hristos, Cel ce a fost junghiat și în groapă a fost pus; și împărțitor de grâu al Egiptului s-a făcut, înțelept fiind și drept și cu adevărat stăpân peste patimi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prunc tânăr S-a cunoscut pe pământ, Cel ce este pururea împreună cu Tatăl și cu Spiritul; și în chip vădit a fost înfășat și în ieslea necuvântătoarelor culcat, Cel ce înfășoară pământul cu negura. Acestuia, acum, mai înainte să-i prăznuim Nașterea cea fără de sămânță, bucurându-ne.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Din pânțece pe Ioná ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-se Cuvântul și trup luând, a ieșit, păzind-o nestricată. Că Cel ce nu a suferit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul Sfinților Strămoși, glas 6

Chipul cel de mână scris nu l-ați cinstit, ci întrarmându-vă cu Ființa cea nescrisă, de trei ori

fericiților, în groapa focului v-ați preamărit; și în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-ați chemat: grăbește, o, Îndurate, și ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poți toate câte le voiești.

Icosul Sfinților Strămoși

Tinde-Ți mâna Ta, de care oarecând au luat cunoștință și egiptenii, cei ce purtau război și evreii cei ce erau loviți cu război. Nu ne părăsi pe noi și nu îngădui să ne înghită pe noi moartea, care însetează după noi și satana care ne urăște; ci, Te apropie de noi și Te milostivește spre sufletele noastre, precum Te-ai milostivit oarecând spre ai Tăi, cei din Babilon, care, neîncetat laudându-Te pe Tine, s-au aruncat în cuptor pentru Tine și din el au strigat către Tine: grăbește, o Îndurate, și aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți toate câte le voiești.

Sinaxar

În această zi, duminica a XXVIII a după Cincizecime, sărbătorim amintirea Sfinților Strămoși după trup ai Domnului. Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te și ne mântuiește pe noi. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

De coborârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănțuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Deșertarea cea neobișnuită și dumnezeiasca bogăție a sărăciei Tale, Hristoase, i-a spăimântat pe îngeri, văzându-Te pe Tine pironit pe Cruce, ca să mântuiești pe cei ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Cu coborârea Ta cea dumnezeiască, de lumină s-au umplut cele de dedesubt și întunericul cel nepătruns de mai înainte, s-a risipit. Pentru aceasta, cei din veac legați au înviat, strigând: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

A Treimii:

Pe Tine, Cel cu adevărat Domn al tuturor și Tată al Fiului celui Unul-Născut, cu dreaptă

credință, teologhisind, Te vestim și pe unul
Spiritul cel drept știindu-L, Care purcede din
Tine, de o ființă și împreună-veșnic.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Glas de Dumnezeu cinstitor s-a înălțat către
Atotstăpânitorul, din mijlocul focului. Că Azaria
pornind dans dumnezeiesc, cântare a cântat,
zicând: Binecuvântat este Dumnezeuul Părinților
noștri!

Alăuta tinerilor a vestit pe Atotținătorul și
Dumnezeul tuturor, Cel văzut de dânșii lămurit în
cuptor, cărui cântare I-au cântat, zicând:
Binecuvântat ești, Dumnezeuul Părinților noștri!

Pe cei trei tineri ce au fost aruncați în cuptor
văzându-i stăpânitorul, când a zărit chipul Celui
de al patrulea, pe Acela L-a propovăduit Fiu al lui
Dumnezeu și tuturor a strigat: Binecuvântat ești,
Dumnezeul Părinților noștri!

Având mintea luminată de dumnezeiasca
strălucire, Daniele, de Dumnezeu fericite, mai
înainte ai văzut nașterea Fecioarei, închipuită în

chipuri tainice și ai strigat: Binecuvântat ești, Dumnezeuul Părinților noștri!

Canonul Sfinților Strămoși

Lăudați pe Anania, pe Azaria, și pe Misail, împreună cu Daniel, cei ce au stins cuptorul cel cu foc, și au înfrânat năvălirile leilor și lui Hristos într-un glas au cântat: Dumnezeuul Părinților, binecuvântat ești!

După Lege luptându-se cu ispitele și cu necazurile necurmăte, slujitor al lui Dumnezeu preaadevărat Iov s-a numit: blând, fără de răutate, drept, desăvârșit, fără prihană, strigând: Dumnezeule, binecuvântat ești!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu credință să cinstim pe Moise, pe Aaron și pe Or, lăudând pe Isus al lui Navi și pe Levi cel preasfințit, pe Ghedeon și pe Samson și să strigăm: Dumnezeuul Părinților, binecuvântat ești!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iată precum a zis mai înainte prorocul, ceea ce n-a știut de nuntă în pântece a zămislit pe Dumnezeu și vădit merge să nască, în peștera Betleemului pe Cel Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeuul Părinților, binecuvântat ești!

Cântarea a VII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Tinerii în bună credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeuul Părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 8 Irmos:

De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Puterea cea mai presus de Dumnezeire a Dumnezeirii lui Isus, în vremile noastre cu

dumnezeiască cuviință a strălucit; că, pentru toți, gustând cu trupul moartea Crucii, a spulberat tăria iadului; pe Care neîncetat tineri binecuvânați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce a fost răstignit S-a sculat, cel trufaș a căzut; cel ce era căzut și strivit s-a îndreptat, stricăciunea a fost îndepărtată și nestricăciunea a înflorit, că ce era mort a fost înghițit de viață. Tineri binecuvânați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

A Treimii:

Pe o Dumnezeuire întreit luminătoare, o rază care strălucește din o Fire în trei ipostasuri: pe Părintele, Cel fără de început, și pe Cuvântul, Cel de o ființă cu Tatăl, și pe Spiritul, Cel ce împreună împărățește și de o ființă, tineri binecuvânați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Vrednicia lui Avraam nevoindu-vă a o păstra, ați câștigat, cuvioșilor, temeiul cel preacunoscut al credinței și al nădejdi lui,

răbdarea și statornicia în ispite, cântând neîncetat: Preoți binecuvântați-L, popoare preaînălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

Ca niște luminători strălucind și pământul cer făcându-l și cu lumina dreptei cinstiri de Dumnezeu, luminându-l, pornind dănțuire obștească, au cântat Stăpânului și Mântuitorului din ispite: Tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cu îndrăzneală stingând cuptorul cel aprins și încleștând fălcile leilor, urmașii lui David, bucurându-se, acum cântă Ție, Stăpânului, Celui ce i-ai izbăvit pe ei din ispite: Tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Daniel cel preaînțelept este îndrumat în cunoașterea tainelor, Preacurată, iar cei trei tineri, de Dumnezeu înțelepțiți, zugrăvesc de mai înainte nașterea ta, văzând prin anumite semne pe Cel ce în chip negrăit a ieșit din pânțelele tău; pe Care tinerii Îl binecuvintează, preoții Îl laudă, popoarele Îl preaînălță întru toți vecii.

Canonul Sfinților Strămoși

Astăzi să săvârșim dumnezeiasca pomenire a cinstiților Părinți celor din veac, a lui Adam și Abel, a lui Set și Noe, și a lui Enos, a lui Enoh, Avraam și Melchisedec, și a lui Iov și Isaac împreună cu Iacob, strigând cu căldură: Binecuvântați pe Domnul și preaînălțați-L întru toți vecii.

Să laudăm ceata cea plăcută de Dumnezeu a dumnezeieștilor Părinți: pe Barac, pe Natan, și pe Eleazar, pe Iosia și pe David, pe Ieftae și pe Samuel, care au văzut prin credință cele viitoare și au strigat: Toată făptura să binecuvinteze pe Domnul.

Cântare de laudă să aducem Prorocilor lui Dumnezeu, laudând pe Osea și pe Miheia, pe Sofonie și pe Avacum, pe Zaharia, pe Iona, pe Agheu și pe Amos cu Avdie, pe Maleahi, pe Naum, pe Isaia, pe Ieremia și pe Iezechiel, împreună cu Daniel, cu Ilie și cu Elisei.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Cu graiuri întreite să lăudăm, credincioșilor, pe Preasfânta Treime: pe Tatăl, Cel fără început, și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt cel drept, Unimea în trei Ipostasuri, pe Care toată suflarea O slăvește, strgând: Toată făptura să binecuvinteze pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătatu-Te-ai, Hristoase, întrupat din sângiurile feciorești cu cuvânt de negrăit și ca un Prunc desăvârșit în peșteră născut, pentru mulțimea cea mare a milostivirii, Isuse; iar steaua de departe Te-a vestit magilor celor ce au strigat: Lăudați cu credință și preaînălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pântecele Fecioarei în care a

intrat. Pentru aceasta, cântând să strigăm: Să laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **M**ărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: **C**ă a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecele tău s-a făcut mai încăpător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Cu firea cea dumnezeiască și fără de început unul fiind, Te-ai îndoit cu luarea trupului, întru Tine însuși pe acesta luându-l, Cuvântule al lui Dumnezeu; și, pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pe

Tine în două firi, fără despărțire și fără amestecare, Te mărim.

Pe Dumnezeu L-ai numit Tată, după firea cea dumnezeiască, Tu, Cel ce Te-ai făcut cu firea om, coborându-Te împreună cu robii, Preaînalte; dar, înviind din mormânt, ai așezat ca Tată al pământenilor după har pe Cel ce este după fire Dumnezeu și Stăpân; cu Care împreună pe Tine toți Te mărim.

A Născătoare:

Arătatu-te-ai, o, Fecioară, Maică a Iui Dumnezeu, născând mai presus de fire cu trup pe Cuvântul cel bun, pe Cel ce din inima Sa Tatăl L-a izvorât mai înainte de toți vecii, ca un bun; pe Care acum ÎI și înțelegem mai presus decât trupurile, S-a îmbrăcat în trup.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Ajuns-ați la sfârșitul cel dorit și stați înaintea Celui ce este culmea doririlor, în cămărilor cerești, preafericiților.

Bucurându-vă, culegeți secerătura frumoasei voastre arături, celei cu lacrimi, rodind spicul nestricăciunii.

Răsărit-a vouă strălucirea acum, după vrednicie, și veselia inimii a înflorit, că v-ați sălășluit acolo, de unde a fugit întristarea.

Pășunea morții ai împiedicat-o, Fecioară, născând pe Dătătorul de viață și Domnul, Cel ce face vii pe cei ce te slăvesc pe tine cu credință.

Canonul Sfinților Strămoși

Cu puterea Ta, minuni au făcut de demult fiicele Tale cele mult înțeleptite, Doamne: Ana și Iudita, Debora, Olda și Iaila, Estera, Sara, și Mariam a lui Moise și Rahila, Rebeca și Rut.

Pe Sfinții Tineri, ca pe cei ce au stins focul cuptorului, cu sfințenie, cu adevărat să-i cinstim, împreună cu Daniel Prorocul, și cu toți dreptii care mai înainte de Lege bine au strălucit și după Lege au slujit Stăpânului.

Ajuns-au dumnezeieștii Proroci preaînțelepți urmași ai lui Avraam, de mai înainte vestind în Spirit pe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce

S-a născut după trup din Avraam și din Iuda. Pentru rugăciunile lor, Isuse, ai milă de noi, de toți.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sfînțitu-s-a toată făptura cu pomenirea voastră și prăznuind strigă cu umilință, zicând: Aduceți pururea rugăciune Domnului, fericitelor, ca să dobândească veșnicile bunătăți cei ce vă laudă pe voi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel ce S-a îmbrăcat întru mine a ieșit din Fecioară și în peșteră neamestecat S-a născut, Cuvântul Tatălui; făptura dănuiește, slăvind cu glasuri de mulțumire, preasfânta Lui coborâre, cea din milostivire.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Nașterii Domnului, glas 1

Taină străină văd și minunată, cer fiind peștera, scaun de Heruvimi, Fecioara, ieslea sălășluire, întru care s-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care laudându-L Îl mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (**De 2 ori.**)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a III-a. A Învierii

Că Hristos a înviat, nimeni să nu se îndoiască; căci s-a arătat Mariei, apoi a fost văzut de cei ce au mers pe cale; și celor unsprezece cunosători, care erau împreună, iarăși li s-a arătat; pe care trimițându-i să boteze, la ceruri s-a înălțat, de unde s-a și coborât: întărind predicarea cu mulțime de semne.

Luminătoarea Sfinților Strămoși

Săltând iubitorilor de părinți, și adunându-ne după datorie, să lăudăm astăzi pomenirea Părinților, a lui Avraam, a lui Isaac, și a lui Iacob; din care Hristos Domnul, după trup S-a arătat, pentru multă milostivire.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Altă luminătoare a Sfinților Strămoși

Pe Adam să-l lăudăm, pe Abel, pe Set și pe Enos, pe Enoh și pe Noe, pe Avraam, pe Isaac, și pe Iacov, pe Moise, pe Iov și pe Aaron, pe Eleazar, pe Isus, pe Varac, pe Samson și pe Ieftae, pe David și pe Solomon.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoare

Soarele cel mare și Făcătorul, a ieși din Fecioara cea neispită de nuntă, se sânguiește spre Betleem, ca să lumineze pe cei din Adam.

Pentru aceasta vestește minunea, pomenirea Strămoșilor cea prealuminată.

La Stihoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 8, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de scaun, cu Tatăl împreună șezând; și înviind din morți, lumea ai mântuit din robia celui străin, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar ca pe un împărat adormit străjerii Te străjuiau și ca pe o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nestrăciune sufletelor noastre.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei, că morții i-a sculat și moartea a zdrobit-o. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoșat; dar femeilor le-a grăit, zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viață a dăruit.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile laudelor Sfinților Strămoși, glas 2

Toți să săvârșim acum pomenirea cinstiților Strămoși, lăudând viața lor prin care s-au preamărit.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Toți să săvârșim acum pomenirea cinstiților Strămoși, lăudând viața lor prin care s-au mărit.

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele tău în veci. (Cântarea celor Trei Tineri, 1-2)

Stins-au puterea focului tinerii, dănțuind în mijlocul cuptorului, și lăudând pe Dumnezeu cel Atotputernic.

Și asupra cetății celei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul. (Cântarea celor Trei Tineri, 1-4)

În groapă fiind închis și împreună cu fiarele petrecând, Daniel Prorocul nicidecum nu a fost atins de răutatea lor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira Sfinților Strămoși, glas 7

Veniți, toți să sărbătorim cu credință pomenirea cea de fiecare an a Strămoșilor celor mai înainte de Lege; a lui Avraam și a celor împreună cu el; să cinstim după vrednicie seminția lui Iuda; să laudăm împreună cu Daniel pe Tinerii cei din Babilon, care au stins văpaia în cuptor, ca pe cei ce sunt chipul Treimii; prorociile prorocilor cu tărie ținându-le, împreună cu Isaia să strigăm, cu mare glas: Iată, Fecioara în pânțece va lua și va naște Fiu pe Emanuel, care înseamnă: Dumnezeu este cu noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și
prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci**

urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește,
Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziuă toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de
păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor
sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să
cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre,
de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace
lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o
pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților Strămoși după trup ai Domnului, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin